

Nro. 20.

A' FELS. CSÁSZÁR, ÉS AP. KIRALY KEGYELMES ENGEDELMÉBŐL.

Indúlt Bétsből Kedden September 8-ik napján 1842-dik
esztendőben.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Mivel a' Fels. Császári Királyi udvar a' múlt
hólnap kezdetében meg halálozott Treviri Vál.
Fejedelemért, néhai *Kelemen Venczel*, Lengyel
Királyi és Szakszoniai Hertzegért, *Albert Szak-*
szoniai és Tessini Hertzeg kedves testvérjéért
négy hétig taró gyász ruhát öltözött magára:
arra való nézve Felséges Asszonyunknak *Mária*
Ludovikának Augustus 25 ik napjára esett emlé-
kezetes napját nem pompás innepléssel, hanem
inkább áhétatos buzgósággal töltötte el. — *Ká-*
roly Cs. Kir. Fő Hertzeg, Fels. Urunknak egyik
kedves testvér öttse, a' közelébb múlt holnapban
Stayer Országban utazott, olly véggel, hogy
annak természeti ritkaságait és productumait tu-

lajdon szemével is láthassa. Eő Csász. Kir. Fő Hertzegsége Augustus 19-ik és 22-ik napjai közt. Neuburgban Maria Zell mellett, és Eisenarztban egynéhány bányákat meg járt, és az ott lévő olvasztó kementzéket és hámor műhelyeket szemessen meg vizsgálta. Valahol, és valamerre fordúlt Eő Császári és Királyi Fő Hertzegsége, mindenütt rendkívül való örömmel fogadtatott a lakosoktól. — Onnan Felső-Austriába utazott.

Minekutánna Eő Cs. K. Felsőge Hídvégi Meltóságos Gróf *Nemes Adám* urat ő Excellentiáját az Erdélyi Nagy Fejedelemségnek a Bankó czédulák' béváltására határozott Deputátzióhoz választott és küldött Követjét, minapi jelentésünk szerént, önként való indúlatból, a' maga Valóságos Belső Titkos Tanácsosává nevezte, az ezen rangal örsze költelve lévő hitet a' múlt Augustus 30-dikán Bádenben Eő Felsőge előtt letette, 's e'képpen ezen díszes karakterébe béiktáttatott ő Excellentiája.

Kedves Magyar Hazánk Nádor Ispánnyanak kegyelmességéből, és közbenjárására, az utolsó Frantzia háborúban, a' Magyar nemes insurgens seregeknél magokat vitézi módon viselt és meg különböztetett magyar tisztek közzül, a' következendők nyertek keresztet:-

Heztzeg *Batthyán* a' Leopoldi Rendjének Commendátorává tétetett. — B. *Luzsinszky* brigadiros Generális, Gróf *Zichy Ferentz* Tek. Győr Vármegyének Administrátora, 's azon Nemes Megye insurgens seregének Obristlajtnántja, és Báró *Prónay Lajos* a' Pesti insurgens seregnek Oberstere a' Sz. István kis keresztet vitézi közsé számláltattak. — Leopold kis keresztet vité-

zivé tétettek: Gróf *Szapáry Vince*, Gr. *Amadé Ferentz*, Gr. Amadé Antalnak a' fia; *Hunkár Veszprim Vármegyei* insorgens Kapitány, és most Királyi Biscális, és *Huszthy* a' Pest Vármegyei insorgenseknek egyik Kapitánnya.

Cseh Ország.

A' Fels. Prussziai Király a' Töplitzi ferdő-be való útazásának alkalmatosságával, *Chrudinban*, azon nevezetű kerületnek fő városában, történetből azon házba szállott bé éjtzákára, melyben néhai *II. Fridrik* halhatatlan emlékezettű Király, 1742-ik esztendőben kvártélyozott. A' múlt Augustus 14-ikén estéli hat órakor érkezvén Eő Királyi Felsége Prágába, a' Károly Eő Hertzeg tzímerű Vendégfogadóba szállott bé. Mivel mindenütt Gróf *Ruppin* nevezet alatt útazik, és senkitől sem kívánt emértetni, semmi közönséges tisztelet adást sem fogad-el. Augustus 15-ik napján Prága városát, és azon tsata helyet szemlélte meg Eő Királyi Felsége, melly a' hét esztendői háborúban történt vala, és a' mellyben *Schwerin* igen híres Prusszus Feldmarsalnak a' fejét egy ágyú golyóbis el horta. Dél után öt órakor a' Prágában őrlizeten lévő *Kollowrát* gyalog régementjének fegyverben való gyakorlásának szemlélésére ment; azon napon az invalidusoknak, az az, a' meg vénhedett és a' hadi szolgálatra már nem alkalmas katonáknak ispotályát látogatta meg, 's ott egy olly 95 esztendős invalidus katonával beszéllett, a' ki 1756-ik esztendőben *Lowositz* mellett az Ausztriai és Prussziai ármádiák közt néhai *II. Fridrik* jelenlétében történt igen véres tsátában is jelen volt. A' következő napon Prágából *Tep-*

litzbe ment Eő Királyi Felsége, a' hová azon napon, dél után hat órakor szerentséssen elérkezett. Ott is semmi meg különböztetett tiszteletet el nem fogadott, hanem a' vele lévő kevés személyekből álló udvarával együtt szoros magánosságban él, és a' természet munkáinak szemlélésében gyönyörködik. A' mint a' Berlini újság levelek tartják, nagy hasznát érzi ez a' Fels. Fejedelem azon fürdővel való élésnek.

Magyar Ország.

Liptó Vármegyéből Augustus 15 ik napján.

Nem említem azt a' nagy szerentsétlenséget, melly ezen nemes Megyét, a' Vágh vizének felettébb való megáradása miatt ezen hólnap 7 ik napját követett éjjel érdeklette vala, melly által sok ezer forintokból álló kár okoztatott a' Megyénnek.

Hanem csak azt említem, hogy ezen Nemes Megyében, e' folyó hólnap 10-dikén, örökös Fő Ispányunk, Nagy méltóságú Illésházi Gróf *Illésházy István*, arany gyapjas vitéz, Eő Csász. és Apostoli Kir. Felségének valóságos Kameráriusa és Titkos Tanácsosa, Tekint. Trentsén és Liptó Vármegyéknek örökös Fő Ispánya Eő Excellentiájának előülése alatt építő szék tartatván, következendő módon ment végbe:

Nevezet Fő Ispány Eő Excellentiája Augustus 7-ik napján Szent Miklósba szerentséssen megérkezhén, és mind ezen, mind más szomszéd Vármegyékből sok uraságok gyűlvén oda, azon hólnap 10-ik napján, dél előtt 10 órakor az ott volt Karok és Rendek a' Vármegye palotájába öszve gyűltek, és egynéhány válogatott személyekből álló deputáziót nevezvén ki, általok Eő

Excellentiáját a' közönséges gyűlésbe meghívták, a' ki is abba meg jelenvén, eddig vólt kedves első Al-Ispánunk Méltós. Szent Miklósi és Ovári Pongrátz Imre Királyi Consiliárius Úr Eő Excellentiáját arany betűkre méltó órátzióval meg köszöntötte, 27 esztendőki díséretessen és buzgó hazafit illető készséggel viselt hivatalját, melyet gyakori erőtlensége miatt tovább nem viselhette Eő Excellentiája kezébe le tette, és mind maga, mind a' több Vármegye tiszteinek nevekben, a' Vármegye petséjét által adván, elbátsúzott, a' melly oratoria Tekint. *Luby Boldizsár* Fő Notárius Úr igen gyökeres beszéddel felelt, és azon fájdalmat, melyet ezen Tekint. Nemes Vármegyének felsőbb 's alsóbb rangú Rendjei kedves első Al-Ispányoknak hivatalától való elbátsúzásán magokban érzettek, hathatós szókkal kifejezte.

E' meg lévén tisztelt Fő Ispánunk Eő Excellentiája igen szép orátiót mondott, mellyhen azon közönséges gyűlésnek fő tzielját eleikbe teresztette, és a' jelen vólt Karokat és Rendeket arra kérte, hogy minden részre hajlás és magános haszon keresés nélkül, egyedül a' köz Jó előmozdítására és érdekre tekintvén olly személyeket igyekezzenek választani, kikben mind Eő Excellentiája megnyughasson, mind a' kik eránt tellyes bizodalommal viseltethessen ezen Tek. Megye. Választattak tehát, vagy ki kiáltás, vagy a' voksoknak többsége által:

Első Al-Ispánnak Szentiványi Pál Cathol.
Második All-Ispánnak Kubinyi Gáspár Ev,
Fő Jegyzőnek meg hagyatott *Luby Böldi-*
zsár Ev.

*Generális Perceptor*nak a' hadi kaszszánál
Pothurnay Gáspár Ev. választatott

A' honnyi *Kassza Perceptorának* Thuránszky
János Ev. meghagyatott.

Exactornak Okolicsányi András Ev. tétetett.

Particularis Perceptoroknak Andreánszky Károly és Thuránszky Jónás mind a' ketten Evang. hívtaljaikban meghagyattak.

Fiskálisokká választattak, *Elsőnek* Szentiványi Kazemec Cat. *Vice-Fiskálisnak* Kaszanitzky János Ev.

Commissariusoknak Nemessányi Károly Ev. és Ifj. Kubinyi Sándor Cat.

Vice Notáriusoknak nevezettek - ki Fő Ispán Fő Excellenciája által: *Elsőnek* Ifj. Rakovszky Antal Cat. *Másodiknak* Tvolhá József volt Eskütt Cat. *Betsülettől való all Jegyzőnek*: Andaházy János Cat. Csernitzky János Ev. Kubinyi Maximilián Ev.

Járásbéli Tiszteknek tétettek vagy választattak

1. A' napkeleti Járásban

Fő Szolgabírónak Pothurnyai Sámuel Ev.

All-Szolgabírónak Luby Gergely Ev.

Eskütnek Bukovinsky Imre Ev.

2. A' déli Járásban

Fő Sz. Bírónak Okolicsányi Pál Ev.

All Sz. Bírónak Plathy Gábor Ev.

Eskütnek Palugyai Péter Cat.

3. Az északi Járásban

Fő Sz. Bírónak Thuranszky Antal Cat.

All Sz. Bírónak Pongrátz Gergely Ev.

Eskütnek Matyasowszky János Cat.

4. A' napnyugtotti Járásban

Fő Sz. Birónak Tvoidt József Cath.

All Sz. Birónak Kaszanitzky Pál Ev.

Eskütnek Bobronitzky János Ev.

A' Várnagy Andreanszky Pál hivataljában meghagyatott.

Az Építő Széknek, melly reggeli 10 órától fogva estéli hat óráig tartott, vége lévén, az abban jelen volt honnyi, és szomszéd Vármegyék-béli urakat Eő Excellenciája gazdagon megvendéglette.

Augustus 11 és 12-ik napjain ez a' közönséges Gyűlés folytatódott, mellyben ezen Tek. Megyének különbözőkülönbféle dolgai fordúltak elő. Ebben tettek jelentést az Ország Gyűlésére tavaly küldetett követek is, ebben hirdettettek ki a' diétán hozatott Czikkelyek is. Végére Aug. 13-ikán vége lévén ezen Tek. Vármegye Gyűlésének Eő Excellenciája a' Fő Ispány, még azon napon Vármegyénkből elútazott, és a' Vág vizén hajón Transin Vármegyébe ment, mellynek hasonlóképen örökös és Fő Ispánnya.

Baranya Vármegyéből Augustus 27-ik napján. Ezen Nemes Megyének Kölded nevű helységében, a' múlt Julius 6-ik napját követett éjjel olly nagy égi háború volt, hogy annak minden lakosi félelmek és rettegések közt várták a' viadrtát. Reánk nézve e' volt az a' szomorú és gyászos éjtzaka, mellyen a' minden szünet nélkül való villámások és égi tsattogások egymást érvén, midőn a' nagy égi háborúnak végét rettegve vártuk volna, akkor esett rajtunk a' legnagyobb szerentsétlenség; mivel éjféli után két és három óra közt a' menykő újonnan épült bádo-

kos tornyunkra bétsapván, a' meg gátolhatatlan és hirtelen erőt vett gyulladás mind templomunkat, mind tornyunkat, mind pedig parokiális házunkat, reggelre virradóra, a' nélkül hogy valamit leg szükségesebb javaink között az emésztő tüztől meg menthettünk volna, porrá és hamuvá tette. Kárunk leírhatatlan, és azt keservesen érezni, nem pedig leírni lehet.

De akármelly nagy lett legyen is ez a' szomorú történet, mellynek tárgyául a' szabadossan uralkodó menynei Úr bennünket kitenni méltóztatott; de más részről ezen nagy kárunkon való bánatunkat örömezzésekkel váltotta fel bennünk, a' mi kegyelmes fő Papi Földes Urunknak Pécsi Püspök *Király József* Eő Méltóságának nem csak Földes Urasági, hanem valóban Fő Papi kegyelmességének példás és örök emlékezetre méltó tselekedete, kinek értésére bresvén a' tűz által megkárosított szegény jobbágyinak' szomorú sorsok, mind földes Urasági, mind pedig lelki atyai szánakozó indulatjának, és könyörülő szívének hathatós jeleit adta az által, hogy :

Méltóztatott kegyelmessen nagyon megkárosított jobbágyinak minden névvel nevezendő robotai szolgálatjokat, hogy magokon könnyebben segíthessenek, elegedni. — Továbbá templomunknak és parokiális házunknak szűk telekjét, hogy az e'féle tüzi veszedelmektől bátorságosabb helyen legyenek, egy egész telekkel meg nagyobbítani, az Isten ditsőségét elő mozdítani kívánó szent tzélből kegyelmessen megengedte. Végezetre, hogy szegény jobbágyai minél előbb boldogúlhassanak, az egyházi épületek fel épi-

tésekbe 200 forint summa pénzel meg ajándékozni méltóztatott.

Ezen példás, és a' leg későbbi maradékok előtt is említi ezeket érdemlő uradalmi kegyelmét Pécsi Püspök Eő Méltóságának öröm könnyek, és sok áldásoknak kívánási közt vették által szegény jobbágyi. Melly kegyelmességét Eő Méltóságának mind a' maga, mind pedig halgatóinak nevekben meg köszönni, és háládatosságának, 's igazi tiszteletének jeléül mint örök emlékezetet érdemlő tettet, a' nagy érdemű Publikummal is közleni kívánta *Széki Pál* a' Pécsi Uradalomhoz tartozó Kölkedi Reform. Helységnek Prédikátora.

Hadi Történetek.

A' Frantzia Monitőrben elő fordúlt és a' Magyar Kurir 18-ik darabjának 279-ik és következő lapjain is le írt 11-ik hadi Tudósításhoz, következő toldalékokat olvasunk a' múlt szombaton kiadott Bétsi diáriumban: „A' Julius 25, 26, és 27-ik napjain Ostrowa és Witepsk mellett történt verekedések igen vakmerők 's véresek voltak, és változó szerentsével is folytattak, az Orosz ármádia olly vitézi módon viselte magát, hogy az előbre nyomúlt Frantzia hadi seregeknek minden előre való lépéseiket megakadályoztatni igyekezett, de hogy végtére kéntelenek voltak a' győzedelmes Frantziáknak hátat vetni. Az *Ostermann* Orosz Generál két osztály seregből álló corporusa a' hegyek közt lévő nyíláson és erdőkben alkalmatossan völt kiállítva. Julius 25-ik napján Ostrowo mellett ugyan egynéhány jó álló helyeket elfoglaltak a' Frantzia lovasok, az Oroszoktól 8 ágyút elvettek, 's közzüliök 600

embert fogságra ejtettek; mindazáltal minekutánna Generál Ostermann egész hadi erejével egy kevésbé hátrább állott volna ki, az elkezdődött verekedés annál tüzesebb lön, és soáig kétséges kimenetelű volt, mind addig, míg minden helyeken hátrább nyomattattak volna az Orosz seregek. — A' Nápolyi Király *Joakim Napoleon*, a' ki ézen verekedésben a' Frantzia hadi seregeket kórmányozta, az ellenségnek veszteségét öt vagy hat ezer holtakra és sebbe estekre teszi.

Maga *Napoleon* Császár is oda érkezett, a' tsata mezőn ide 's tova lovaglott, és mingyárt akkor megparantsolta a' Nápolyi Királynak, hogy a' következendő napon Witepsk ellen előre nyomúllyon, és hogy az Olasz Országi Vice Király az ő előre való menetelét segítsé. Az Orosz hadi seregek újra jó helyen állottak ki *Ostrowo* mellett *Fejér Ruszsiában*, a' Witepski kerületben, melly miatt sok nehézséggel volt öszve köttetve az ellenségnek meg támadása, a' ki vakmerően viselte és védelmezte magát, több ízben vissza nyomattak a' Frantzia tsapatok, és hogy helyekből ki ne mozdíttassanak, nagyon erőlködni kellett a' vezéreknek; de azután ismét nagy tüzzel támadták meg az ellenséget, és azok, a' kik ellentállottak, mind megölettek. Ebben a' verekedésben, a' mint a' Nápolyi Király jelentette, az Orosz batalionokra rohanván a' *Lengyel* katonák, azokat rész szerént le' vagdalták, rész szerént fogságra ejtették, egyetlen egy ember sem menekedhetett meg kezektől, a' kik az erdőben rejteztek, mind le' vagdaltattak. A' kik megmenekedhettek, a' hegyek közt lévő szoros utaknak, rejtekeknek, 's üregeknek köszönhetik

életben való megmaradásokat. Oda is megérkezvén a' Császár, azoknak úzésekre is, a' kik Witepsk felé fordúltak, parantsolatot adott. Ezen a' napon több ember elveszett az ellenség között, mint az ezt megelőzőtt napon. — Julius 27-dikén ismét úzóbe vétettek az Orosz seregek, maga vezérlette a' Császár a' Frantziákat, ekkor is keményen vltak mind addig, míg végtére kénytelenek lévén az Oroszok a' nagyobb erőnek engedni Witepsk városát a' győzedelmeseknek hagyták.

A' Tarenti és Reggiói Frantzia Hertzegek is (*Macdonald* és *Oudinot* Marsalok) tudósították *Napolcon* Császárt azokról a' verekedésekről, mellyek a' múlt Julius végső napjaiban történtek vala. — A' *Macdonald* Marsal tudósítása arról a' verekedésről szólt, mellyi Kurlandiában, *Ekou* mellett a' Pruszsus és Orosz hadi seregek közt, Julius 19-ikén esett, és a' mélybén az elsőbbek derekasan viselvén magokat, az Oroszokon győzedelmet vettek.

Oudinot Marsalnak két utolsó különös tudósításai azokat a' verekedéseket érdeklik, mellyek Julius 29, 30, és 31 ik napjain a' Drysza folyóvíz mellett a' Frantzia és Orosz hadi seregek közt történtek. Az elsőbbeket maga Marsal *Oudinot* vezérlette, az utolsóbbakat Orosz Generál *Wittgenstein*. A' két elsőbb napokon igen hevesen, de változó szerentsével viaskodtak egymással a' két ellenséges armádiák; a' második napon, tudniillik 30-ikán olly alkalmas helyre állítottak ki az Oroszok, hogy Marsal *Oudinot* ki nem állhatván az ellenség tüzet a' verekedést félbe hagyta 's a' Drysza folyóvízen által ment,

Ezt látván az Orosz vezér, Julius 31-ik napján utánnok ment a' Frantziáknak, 's mingyárt meg támadta őket. A' verekedést a' vadász katonák kezdték el, ezeket több línea regimentek követték, mellyek sebes lépésekkel és dühös kiáltásokkal rohantak a' Frantziákra; de ezt az ő fel hevüléseket a' jó helyekre kivont Fr. ágyútsak hamar meg hűtítették 's hátrább hajtották. Az alatt a' Frantzia kolonnék, vagy tsapatok is jó rendbe vették magokat, és olly módon állítottak ki három osztály seregek, hogy egyik a' másiknak helyére mehettek, és minekutánna mindenek jól elkészültek volna az Orosz seregeket megtámadták, és ambár ezek tüzesen ellenek állottak is eleinte, mindazáltal tsak ugyan vissza nyomattak, a' Drüsza folyóvízbe szorítottak, és 14 ágyút, 13 munitziós szekeret, és 2000 fogságba esett embereknél többet hagytak a' győzedelmeknek, három fertály órán földnél tovább üzettek, 's az elhullottaknak a' testekkel az egész mezőség bé volt fedve, mellyről így szollott *Oudinot* Marsal, hogy ő kevés tsata mezőt látott olyant, melly olly sok vérontással volt volna befedve.

Hogy a' Frantzia győzedelmes ármádia azon időtől fogva előre nyomúlt, és az Orosz Birodalomnak a' Dnieper folyóvíz mellett fekvő és még eddig megvehetetlen erősségnek tartatott városát *Smolenskot* is elfoglalta légyen, a' 19 ik Kurirnak 301-ik lapján mi azt már leírtuk.

Smolensko a' Smolenskói helytartóságban a' Dnieper folyóvíz mellett fekvő nagy város, mely mivel sűrű erdőkkel, hegyekkel, erős köfalak-

kal, és tavakkal van körülvéetve, még eddig megvehetetlennek lenni tartatott. Mind ez a' város, mind a' Smolenskói tartomány ennekelőtte Lengyel Országhoz tartozott, de mivel a' miatt az Oroszok és Lengyelek közt sok és hosszú ideig tartó zivódás vólt, végtére az Andrussovi békességben az elsőbkeknek engedtetett, és annak birtokában 1686-ik esztendőben meg is erősítettek. Itten, tudniillik Smolenskó mellett lévén az Orosz ármádiának leg nagyobb része concentrálva, midőn Augustus 14-ikén reájok ütöttek vólna az ellenek ment Fr. hadi seregek, egész erejekkel ellent állottak, de hosszas veredések után sem mehettek semmire, hanem minekutánna sok népet vesztettek vólna el, hátat fordítottak a' győzedelmeseknek. Augustus 16-ik napjának estején maga Napoleon Császár is Smolenskóhoz érkezett, a' következő napon annak külső erősségeit, és Augustus 18-ikán magát a' belső várost is elfoglaltatta, mellyben felette sok ágyút, munitziót, tábori bútort, és eleséget találtak. Sok Generálisokat, fel's all tiszteket, és köz embereket vesztvén az Oroszok, mindennütt hátra vonták magokat. — A' Gróf Wittgenstein, és Hertzeg Repnin vezérlések alatt lévő osztály seregek, Petersburg felé vették útjokat, Riga Kurlandiának fő városa ostrom alá rekesztetett, mellyet sokáig ki nem álhat, az abban lévő 17000 főből álló katona őrizet ugyan gyakran ki tsap a' városból, de mindenkor nagy veszteséggel tér abba vissza. Az Anglia Országgi Zsurnálok szerént a' múlt Julius 25-ik napján az a' szerentsétlenlenség érdelette ezt a' várost, hogy a' mikor közelgetvén ahhoz a' Frantziák,

a' benn lévő katona őrizet a' külső várost meggyújtotta volna, a' szél a' belső városba ragatta a' tüzet 's abban 200 házat hamuvá változtatott, mellyben 1500 ember fosztatott meg életétől.

Mind a' közönséges újság levelek, mind a' magános tudósítások azt erősítik, hogy Lengyelországban szép idő jár, és hogy nem csak nappal, hanem éjjelenké is rendkívül való meleg van, hogy semmi szükségetnem szenved a' Fr. armádia, hogy az igen jól van organizálva, számos, és nagy kedve van a' hadakozásra. Maga *Napoleon* Császár is minden tábori nyughatatlan ága, és szüntelen való munkássága mellett is tökéletes egészségben vagyon.

Török Birodalom.

A' 10-dik Augustusi Konstantinápolyi tudósítások így szólnak: Az a' szemfedező fátyol, melly a' békeségte nézve a' Divánnak folyását ekkorig béborította vala, még most sem fedezett fel egészen, még most sem tisztult ki annak homálya tökéletesen, mindazáltal még sem lehet azon kételkedni, hogy a' Sultán azt ne ráifikálja. Kiváltképen való módon azt lehet reményleni a' Fényes Portához küldetett Orosz követnek *Italinsky* Úrnak azon jelentéséből, melyet a' Divánnál tett, és a' melly szerint az Orosz Császári tzimert a' maga palotája előtt kifüggesztette.

Italinski Úrnak ezen jelentését meg előzte a' Fényes Porta Talmátsának meg változtatása, melly szerint hertzeg *Panjottaki Murusi*, a' ki ezen hivatalt a' táborban viselte, és a' Bukaresti békeséges alkudozásokban is jelen volt, véletlenül megfosztatott ezen hivataljától, 's helyébe *Janko*

Caradja választatott, a' ki azon hívatalt már 1807, és 1808-ik esztendőben is viselte.

Ez a' Pétetsburgi Udvar és Fényes Porta közt szerzett békeség sok ideig ki nem hirdettetett a' népnek, melly miatt mindnyájan nyughatatlankodtató félelemben vóltak. Leg nagyobb nyughatatlankodással várták azt a' Bagnoi fogságban últ Orosz foglyok (Bagno-nak nevezik Konstantinápolynak azt a' külső városát, melyben a' rabszolgák és gonosztévő emberek fogságban tartatnak), a' kik közzül 140 ember a' nagy nyomorúságot meg unván magokat környűlmetéltették, 's Mahomet Próféta követőivé lettek. Ezek az új és tetétől fogva talpig Török köntösbe öltöztetett Muzulmannok győzedelmi pompával kísértettek ki tömlötzeikből, és sok ajándékot nyertek a' kegyes és buzgó Törököktől. — Néhányak közzülök mingyárt akkor a' Török hajósereghez küldettek, leg többen pedig a' hadi seregek közt osztattak fel.

A' múlt Augustus 28-ik napján, a' Fényes Portához küldetett Anglus követ *Liston* audienzián volt a' Rajmakámnál (így neveztetik az a' Török fő tiszt, a' ki a' Nagy Vezér jelen nem léte alatt az ő hivatalját folytattya), a' következett napon a' Zulián előtt is meg jelent. Ezen a' napon a' Frantzia Császári Követ Generál *Andreossy* is jelentést tett a' maga követségbenli titoknokja *Deval* Úr által a' Török Ministerinnél az eránt, hogy ő is oda érkezett légyen, kinek meg tisztelésére Augustus utolsó napján a' Fényes Porta mostani Talmátsa *Panazottaki Murisi* küldetett.

Harmadszori Híradás.

Melly által köz hírül tétetik, hogy Tekint. Nemes Pest Vármegyében helyheztesített Pilis Mező város (kivéven egyedül a' két residentionátis kastélyt, és a' hozzá tartozó két kerteket) minden regale beneficiummal, úgy szinte a' Duna Sz. Miklósi és Hernádi egész puszták Tapio Bicske helységnek $\frac{2}{3}$ részénél több, Felső Dabas helységnek nagyobb része, ezek is minden regale beneficiumokkal, az Inártsi pusztának szinte felénél több része, és az Alsó Dabasi, 's Babadi rész Jószágok, mind Pesthez közel fekvők, e' folyó esztendő September 29-dik napján, reggeli 9 óra tájban, ugyan tsak Pilis mező városban tartandó licitatio által, a' többet ígérőknek, három egymás után következő esztendőkre, árendába fognak kiadattatni.

A' kiknek tehát kedvek volna ezen itt említett jószágokat akár mind együtt örvényesíteni, akár részenként árendába kivenni, a' ki rendelt napra és órára Pilisen jelenyenek meg, a' hol előre is értekezhetnek akármikor a' Méltóságos Földes Urasággal, a' kiknek tettzeni fog, bővebben, az arendális feltételek eránt.

Költ Pilisen, Kis Asszony Havának 15-ik napján, 1812-ik esztendőben.

Ezt az újság darabot még a' múlt kedden jókor délelőtt kiszedte az újság-szedőnk; de mivel az a' nap a' R. Katolika A. Sz. Egyháznál nagy innep nap volt, 's azon nyomtató legényeink semmit dolgozni nem akartak; kénytelenek völtünk ennek az újság darabnak kinyomtatását a' következett szerdára, elküldését pedig a' jövő péntekre halasztani.